

Kristeligt Dagblad mener: Hamas' mål er varig krig.

Andre må sikre varig fred.

Krigsførelsen i Gaza må stoppe, selvom det tydeligvis ikke bliver med Hamas' gode vilje.

Det, der egentlig ikke var Israels skyld, er nu endt med at være Israels ansvar

[Jeppe Duvå](#) Ansvarshavende chefredaktør

Pårørende til de israelere, som Hamas har holdt fanget i fem måneder, demonstrerer i Israel.

Fem måneder inde i krigen står det mere end nogensinde klart, hvor komplet uinteresseret Hamas er i, hvordan den palæstinensiske befolkning har det.

Hvis Hamas bekymrede sig om deres undersåtters lidelser, kunne de stoppe Gaza-krigen i morgen. Det ville ikke kræve andet, end at de løslod de israelske gidsler, som de om lidt har holdt fanget i et halvt år, og overgav sig. En minimal indrømmelse skulle man mene, i betragtning af at det ville afslutte den akutte del af tragedien i Gaza.

At Hamas ikke kunne drømme om at gøre noget i den retning, viser entydigt, hvor organisationens loyalitet lig-ger. Formentlig i Irans hovedstad, Teheran. Ikke hos nødstedte, boligløse og skræmte mennesker i Gaza. Der findes ikke nogen kamp for dem, som Hamas kan vinde. De trænger kun til den fred, som er ideologisk modby-delig for Hamas.

At Israel fører en alt for langstrakt og brutal krig véd hele verden. Og hvis nogen et kort øjeblik skulle glemme det, står en international opinion af ngo'er, medier, kulturpersoner og universitetsfolk klar til at minde dem om det.

Hamas' ansvar for tragedien, der har ramt Gazas to millioner indbyggere, står en hel del svagere i bevidstheden hos meningsdannerne. Her findes der en bizar langmodighed med det, som de fleste vesterlændinge dog efter hånden er nødt til at medgive er en terrororganisation - ikke mindst i takt med, at der uge for uge kommer nye beviser frem på organisationens episke afstumpethed.

Intet af dette forandrer på, at Israels krigsførelse - **som i udgangspunktet er en fuldkommen berettiget reaktion på Hamas' terrorangreb den 7. oktober** - har krævet uhyrlige ofre for Gazas indbyggere.

Sådan som Hamas har valgt at anvende civilbefolkningen, er Israels legitime mål, destruktionsen af Hamas, ikke længere foreneligt med overholdelse af basale humanitære principper. Det, der egentlig ikke var Israels skyld, er nu endt med at være **Israels ansvar**. Det følger af, at Israel er den militært og civilisatorisk overlegne part.

Derfor må kamphandlingerne stoppe. En varig fred er udelukket, så længe Hamas har kontrol over sine i afgørende dele af palæstinensisk politik. Hamas' charter forbyder fred med jøderne. Dette dogme indebærer, at der med Hamas' medvirken i bedste fald kan indgås en langvarig våbenhvile.

En sådan våbenhvile er der blevet forhandlet om i ugevis. Det siger alt om Hamas-ledelsens prioriteter, at den **ikke er villig til at indgå et kompromis, der kan give de mennesker, den hævder at repræsentere, en pause**. Imens glemmer verden, at også 100.000 israelere er internt fordrevne på grund af missiltruslerne fra Hamas' venner i nord, Hizbollah.

Men når en varig våbenhvile på et tidspunkt bliver indgået, hvilket først vil ske efter forstærket internationalt pres på parterne, begynder en ny fase. I denne må såvel Israel som Hamas' tilbageværende ledelse affinde sig med, at det internationale samfund får en større rolle at spille.

Dette er en leder. Lederen er udtryk for Kristeligt Dagblads holdning og skrives på skift af avisens redaktører.

Venligst "sakset" fra Kristeligt Dagblads e-avis den 9. marts 2024.